

[Lange.]

handler med Mel, ikke den 24. havde Ret til at tage de 4 Kr. mere, som Afgiften skulde forhøjes med. Vi havde Maksimalpris. Det nævnte Landbrugsministeren ikke noget om, og der skete endog det, som man ikke vidste paa det Tidspunkt; da Lovforslaget blev udarbejdet, at den nye Maksimalpris først blev fastsat 2 Dage senere. Man havde uhyre travlt i Landbrugsministeriet med at faa Meddelelser sendt ud. En af de Grunde, der blev anført over for mig for, at man ikke kunde rette Datoen den 24. til den 25., var, at man havde Tryksagerne færdige i Tolddepartementet angaaende Opkrævning af Afgiften. De nye Maksimalpriser skulde derimod ikke fastsættes af Landbrugsministeriet, men af Handelsministeriet, og det varede 2 Dage, inden de blev fastsat. Og jeg har i hvert Fald ikke set, at de Folk, som skal handle med Mel, har faaet Lov til at tage 4 Kr. mere for Mel flere Dage før den nye Maksimalpris blev fastsat.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at der havde været et usædvanlig stort Salg. Jeg kan ikke se, at Sælgerne har haft nogen Interesse i at faa deres Lagre tømt ud. Det maa være Køberne, der har meldt sig. Det er ganske naturligt, saadan er alle Mennesker; naar de ved, at en Vare skal stige i Pris, søger de at sikre sig noget, inden Prisen bliver forhøjet. Det er en naturlig Ting, at de Bagere, som skulde have Mel, saa vidt der inden for Lovens Rammer har været Mulighed for at købe, har foretrukket at købe det den 24. i Stedet for den 25., da de vidste, at Prisen vilde blive 4 Kr. højere.

Landbrugsministerens Angreb paa et enkelt Firma finder jeg uberettiget. Om et enkelt Firma havde indladt sig paa en saadan særlig Spekulation, kunde vel for øvrigt ikke være afgørende for, hvorledes man skulde stille sig over for Sagen i Almindelighed. Men det maa have været Firmaets Kunder, der har villet sikre sig Varen, en efter min Mening meget naturlig Ting.

Da man fremsatte Lovforslaget i Folketinget, har man ogsaa været klar over, at der naturligvis ikke kunde foretages en Efterbeskatning, før Loven var traadt i Kraft og der var fastsat Maksimalpriser, som satte Købmændene i Stand til at forhøje Udsalgsprisen. Da Lovforslagets Gennemførelse i Folketinget blev sinket, skete der det, at man paalagde de handlende, der laa med Lager, en ekstra Afgift paa 4 Kr. uden at have givet dem Tilladelse til at lægge disse 4 Kr. paa Vareprisen. Jeg ved ikke, om Landbrugsministeren har Ret i

den Betragtning, han her gjorde gældende, at de handlende kunde sikre sig allerede den 24. Jeg mener, at de hidtidige Maksimalpriser maatte gælde for de Salg, der fandt Sted den 24.

Men dertil kommer, at denne Sag har flere andre mærkelige Sider.

Der skete det mærkelige, at man gennemførte en Lov, som gav Landbrugsministeren Bemyndigelse til at opkræve 4 Kr. for hver Sæk Mel, der fandtes paa Lager, og i Bemærkningerne til hvilken det anføres, at det er Meningen, at Maksimalprisen skal forhøjes med 4 Kr. Men Maksimalprisen blev ikke forhøjet med 4 Kr. Den blev forhøjet med 3 Kr., 3 Kr. 25 Øre og 3 Kr. 35 Øre. Det er altsaa under falske Forudsætninger, Rigsdagen har gennemført Loven. Jeg ved — jeg tror i hvert Fald at vide —, at Grunden til, at man kun forhøjede Priserne med 3 Kr., 3 Kr. 25 Øre og 3 Kr. 35 Øre, var den, at man samtidig forhøjede Prisen paa Hvedeklid, hvilket muliggjorde det for Møllerne at levere Melet til en noget lavere Pris. Men jeg forstaar ikke, at man finder det forsvarligt at lade de Folk, der ligger med Mel, betale en Afgift for hver Sæk af 4 Kr. og kun give dem Tilladelse til at forhøje deres Pris med f. Eks. 3 Kr. Det er en Ekstraskat, man har lagt paa disse Købmænd og faaet gennemført her i Rigsdagen ved ikke at oplyse Rigsdagen om, hvorledes de faktiske Forhold var. For jeg vil dog ikke tro, at Rigsdagen vilde have gennemført et Forslag om at efterbeskatte det paa Lager liggende Mel med et Beløb, der laa en Krone over, hvad Prisen maatte forhøjes med. Derfor er ogsaa dette Forhold efter min Mening helt urimeligt og helt utilladeligt. Det kan ikke forsvares, at Staten optræder paa en saadan Maade over for de næringsdrivende.

Det var ogsaa en mærkelig Maade, hvorpaa den Forhøjelse af Afgiften paa Hvede, som skulde benyttes til Nedsættelse af Rugprisen og Rugmelprisen, blev gennemført. Det skete paa en saadan Maade, at man naturligvis forhøjede Prisen paa Hvedemel og nedsatte Prisen paa Rugmel; man nedsatte Maksimalprisen paa groft Rugmel med 2 Kr. 75 Øre, paa halvsigtet Mel med 4 Kr. 70 Øre og paa Sigtemel med 3 Kr. 25 Øre. Men den Købmand, der handler baade med Hvedemel og Rugmel, har været i den Situation, at man er kommet til ham og har sagt: Maksimalprisen paa Hvedemel bliver forhøjet, du skal derfor betale 4 Kr. for hver Sæk, du har paa Lager — ganske vist fik han ikke Lov til at forhøje Prisen mere end 3 Kr. eller højst